

[Alice Faber]

er den rigtige form. Det er lidt svært for os at se udefra. Men sådan som det fungerer, har mange mennesker i hvert fald kunnet bruge det, og den forskning, der er sket på rigshospitalets sexologiske behandlingscenter, er meget væsentlig og har fået megen ros og så fra fagfæller.

Fru Lizzie Lichtenberg er ikke enig i strukturen og kan ikke gå ind for vores forslag. Det kan jeg selvfølgelig kun beklage.

Til hr. Svend Heiselberg vil jeg gerne sige, at jeg mente faktisk mit spørgsmål alvorligt, om det skyldtes mangel på følelser, når man havde problemer i forbindelse med seksuallivet. Man siger ofte, at folk, der har problemer med seksuallivet, er nogle kolde og følelseløse mennesker, og det synes jeg er en meget uheldig myte.

Jeg var meget glad for fru Dagmar Mørk Jensens indlæg. Det er, som jeg sagde, ikke syge mennesker, det er ikke en sygdom. Det er vigtigt, at vi ser på det over en meget bredere front.

Ellers har de forskellige ordførere været positive over for, at det er startet på rigshospitalet. Jeg kan kun beklage, at alle de folketingsmedlemmer, der er valgt ud over landet, ikke har fundet det nødvendigt, at der også i deres område blev sørget for, at folk kunne blive behandlet.

Hr. Poulsgaard siger, at det selvfølgelig hænger sammen med, at skatten trykker, og det gør det naturligvis. Dette problem hænger sammen med både sociale og psykiske problemer, som vi også har beskrevet det i forslaget.

Jeg beklager som sagt, at ikke andre end fru Dagmar Mørk Jensen og hr. Tinning kan gå ind for, at folketetinget laver en lovgivning om, at der skal være sexologiske behandlingscentre over hele landet.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Ordføreren for forslagsstillerne til nr. B 13 (om oprettelse af et sexologisk behandlingscenter på rigshospitalet), fru Hanne Andersen, har ordet.

Hanne Andersen (S):

Fru Alice Faber stillede nogle spørgsmål. Jeg vil gerne have lov at sige, at sexologi og sexologisk behandling ikke kun går ud på, at alle skal kunne få rejsning eller skal kunne

få orgasme. Det drejer sig ikke kun om sexologi, og det er ikke kun et spørgsmål om at kunne sige ordene her fra denne talerstol. Sexologisk behandling kan også være, at folk kommer til den erkendelse, at det seksualliv, de har, er godt nok, og det er de glade for, så det er ikke et spørgsmål om at ændre det, men der kan være mange andre årsager. Jeg tror, der er lige så mange psykologiske årsager til sexologiske problemer, som der er rent fysiske, og måske er de endda i overtal.

Om folk kan henvende sig selv? Ja, jeg tror, det er lige så vigtigt, at andre behandlere – ikke nødvendigvis læger – får mulighed for at hente vejledning og undervisning. Vi har et almindeligt henvisningssystem, og hvis vi skal lave et andet system på dette behandlingsområde, må vi også lave alle de andre behandlingsområder om. Det kan være, det er den vej, vi skal, men det er jo ikke det, vi står over for lige nu.

Hvad angår det at rejse ud og undervise, er det jo ikke kun et spørgsmål om at undervise og forske i København. Forskerne på rigshospitalet bruger på nuværende tidspunkt megen fritid på at rejse ud for at informere, undervise og vejlede andre, og det vil de fortsat kunne gøre.

Alice Faber (SF):

Jeg er meget ked af det, hvis fru Hanne Andersen forstod mig sådan, at jeg indsnævrede sexologiske problemer til at handle om de to ting, jeg nævnte. Jeg nævnte det faktisk som et eksempel på, hvor svært det er at være åben om disse ting, og hvor mange problemer denne mangel på åbenhed skaber.

I socialdemokratiets forslag står der faktisk, at det er læger og speciallæger, der skal henvise; det er derfor, jeg tager det op. Nu siger fru Hanne Andersen, at det ikke er meningen med forslaget. Ja men så lad os lave det om under udvalgsarbejdet; det er fint. Jeg synes, det er væsentligt, at andre kan henvende sig. Når der f.eks. henvises til en psykologisk behandling, altså f.eks. på et børnerådgivningscenter eller på et ungdomsrådgivningscenter, kan folk selv gå derhen, og det har en meget væsentlig værdi, at folk selv kan henvende sig, og at alle kan sige til. F.eks. kan man på socialkontoret foreslå unge og familier, der har problemer med børnene, at de kan henvende sig både på børne-